

En förhandling

Av Rune Johansson

Ett nytt område inom Lima besparingskog hade förberetts för avverkning. Hyggen var utmärkta med snitselband. Åsar som skulle gallras stämplade.

Vi hade framfört önskemål om att själva få utföra gallringsarbetet utan stämpling. Allmänningsstyrelsens ordförande hade avvisat kravet med motiveringen att berget kom att likna ett lapptäcke.

Arbetsstyrkan utgjordes av en maskinförare med egen skotare och sex huggare.

Ovanstående utspelades på sextitalet. All avverkning skedde därför manuellt. Skogen utgjordes av grov gran och var mycket tungarbetad. Terrängen besvärlig och starkt stenbunden.

Av huggarskaran var mer än hälften anslutna till Syndikalisterna (S.A.C.). Vi andra tillhörde Skogsarbetarförbundet. Jag nämner detta för att det har viss betydelse för den kommande förhandlingen. S.A.C. hade kommit in i vårt lag genom en inflyttad Venjansbo. Han hade värvat medlemmar efter en lyckad förhandling. Den gången hade S.A.C.'s ombudsman lyckats med konststycket att kassera arbetsgivarens iordningställda provtyor. Han påstod att skogen var grövre än provtyorna visade.

Vår ombudsman följde givna regler och kom således endast till en obetydlig höjning av svårigheten.

Inför det här nya åtagandet var vi inte ense med skogvaktaren om lönesättningen. Vi påstod att svårigheterna var större än hans tabeller visade. Den do-

minerande S.A.C.-gruppen förklarade omgående att fick vi inte det vi begärde, blev det strejk.

Motsättningar rådde. Inte bara mot arbetsgivaren. Utan även inom huggarkåren. Skogs folk ville förhandla mer. Vi ansåg inte att alla möjligheter var uttömda. För vår del var det naturligt att anlita ombudsmännen innan vi gick ut i konflikt.

Svaret från S.A.C.-jobbarnas sida var att vi var fega. Det var givetvis helt lögn. Fegheten bestod i att vi kände ansvar inför våra närmaste. Samtliga hade nybyggda egnahem.

Förhandlingen

Till sist segrade Skogs folk. Det blev en förhandling. Ombudsmän kom från S.A.C., Skogs och även från arbetsgivarens sida. Till hjälp hade även syndikalisterna kallat folk från andra arbetsplatser. Det var strejk i luften, sa deras anförare.

Ombudsman Tallberg för S.A.C. fick först föra talan. Konstigt nog hade han inget att komma med. Ett visst knorr hördes från hans medlemmars sida. Gav han upp så lätt? Var trots allt priset rätt satt? Vi hade ju suttit och lagt ihop tiondelar av ören för att nå det erbjudna priset.

Ivar Olsson, vår ombudsman, kallade oss samman. Han förklarade sin ståndpunkt. Frågade oss om vi inte kunde hjälpa honom med tips om speciella svårigheter. Någon påtalade då de stora

massor av sprängsten som låg efter den ombyggda vägen. Vi tar upp frågan som ett argument för större svårighet säger Ivar Olsson.

Han begär därför vid genomgången ett svårighetstillägg på 10%. Det avvissas av motparten.

Vi åkte hem till förvaltningskontoret. S.A.C.-folket placerades i ett rum, vi i ett annat och arbetsgivaren inne på förvaltarens kontor. För vår del gällde främst diskussionen strejk eller inte. S.A.C.:s slutord, innan vi skildes, var nämligen en förhoppning om, att även vi ställde upp på deras sida i den kommande strejken.

Vi enas om, att vår ombudsman ånyo skall framföra kravet om 10% svårighetstillägg.

Nu var det spännande. Vem skulle segra? Även nu får syndikalisterna första ordet. Vi häpnar. Ordet strejk nämns inte. Ombudsmannen säger sig inte ha något att invända mot prissättningen.

Vår tur var kommen. Kravet framfördes på nytt. Argumentet om sprängsten tas ånyo upp. Motparten medger att

någon hänsyn till sprängsten inte tagits. Därför kan man tänka sig en uppräkning av svårighetsgraden med 5%. Ånyo enskild överläggning. Vi beslutar godta kompromissen. Men hur kommer S.A.C. att göra? Jag frågar Tallberg om han kan tänkas stödja Ivar Olsson. Svaret kommer omedelbart. Jag har sagt mitt. Men strejken då? Den som skulle utlösas över hela socknen. Svaret är enkelt. För S.A.C.:s del var strejken det främsta vapnet mot arbetsgivaren. Aldrig mer fick vi höra talas om strejk. Så småningom kom även de flesta tillbaka till Skogsarbetarförbundet.

Slutreflektion

Jag har berättat om en speciell förhandling, för att visa att de inre motsättningar som ibland rådde mellan arbetstagarorganisationerna många gånger kunde vara nog så besvärliga. En situation som utnyttjades av arbetsgivarna. Med syfte att hålla nere arbetslönerna och så splittring i arbetsleden.